

[1979 மார்ச் 9]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : விவசாயிகள் டாதிக்கப்படுகிறார்கள் . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். தாங்கள் அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசி அமைச்சர் பதில் சொல்லி விட்டார். அனுபவம் உள்ளவர்கள், பெரியவர்கள் சபையை ஒழுங்காக நடத்த உதவியாக இருக்க வேண்டும்.

(திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. சுத்தக்குடி சண்முகம் எழுந்து நின்றுகொண்டே பேசத் துவங்கினர்).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அழகர்சாமி அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட வேண்டாம். இன்றைக்குத்தான் அறிவிப்பதாக இருக்கிறோம். ஆகையால் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

)அ) அடகு கடைக்காரர்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

*THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1979 @ (L.A. Bill No. 12 of 1979) be taken into consideration.

By Section 12 A of the Tamil Nadu Pawnbrokers Act, 1943, as amended, the sale by pawnbrokers of the pledges pawned with them had been barred upto and inclusive of the 15th January 1979. Government decided that this ban should be extended for a further period of two months to enable the pawners who had not redeemed their pledges by 15th January 1979, to have some more time to pay their dues in instalments and to have their pledges redeemed. Accordingly, the Tamil Nadu Pawnbrokers (Amendment) Ordinance, 1979 (Tamil Nadu Ordinance 3 of 1979) was promulgated by the Governor. The present Bill before the House is to replace the above Ordinance. Government have examined the need for further extension of this ban and decided to extend the ban for three more months from 15th March 1979, i.e., up to and inclusive of 15th June 1979. Necessary provision has been made to provide for this also in the Bill.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

@ 1979, பிப்ரவரி 22 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1979 மார்ச் 9]

திரு. பொ. உத்திராபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நான் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது தலைவர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு திரு. தாழை மு. கருணாநிதி பேசியது பேச்சின் ஒரு பகுதி பற்றி விளக்கம் சொல்லப் போவதாகச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை நிறுத்தி விட்டார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு தாழை மு. கருணாநிதி பேசியது பற்றிய குறிப்பின் மீது ஒரு உத்தரவைக் கூறினார்கள். தங்கள் பேச்சு தொடரும் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. மேலும் இன்று பொது விவாதம் கிடையாது.

நேற்று சட்டமன்றக் கூட்டம் முடியும் போது நானில்லை: பேரவைத் தலைவர் இருந்திருக்கிறார்கள். உங்களுடைய பேச்சு பாதியிலே நிறுத்தப்பட்டு இருக்குமானால், அவர்கள் தொடர்ந்து உங்களைப் பேச அனுமதித்து இருப்பார்களேனாலும், அந்த விவாதம் நடைபெறும்போது அப்போது தொடர்ந்து பேச அனுமதி அளிக்கலாம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : நான் பேசுவதற்கு அனுமதி உண்டா? அந்த விவாதம் வருகிறது, நான் பேச்சை அன்றைக்கு முடிக்கவில்லையே, எனக்கு அனுமதி உண்டா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 12 ஆம் தேதி அந்த விவாதம் வருகிறது. அன்றைக்கு நேரம் இருந்தால், உங்கள் பேச்சு நிறுத்தப்பட்டிருந்தால், உங்களைத் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு அனுமதியை தலைவர் அளித்திருந்தால் அன்றைக்குத் தொடரலாம். அமருங்கள்.

* திரு. துரை கலியாணரத்தினம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அடகுக் கடைக்காரர்களிடம் வைத்த பொருட்களை மீட்பதற்கு காலம் அளித்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திலே நவீன மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு, அடித்தளத்திலே உள்ள மக்களுக்கு அவர்களுடைய வசதிக்காக அவர்கள் அடமானத்திற்கு வைத்த நகைகளையும் மற்றச் சொத்துக்களையும் மீட்டிக்கொள்வதற்காக 3 மாதம் தவணை கொடுத்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கடந்த கால வரலாற்றிலே இப்படிப்பட்ட சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத அளவிற்கு தமிழ்நாட்டிலே தான் 17,000 அடகுக் கடைகள் இருக்கின்றன, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அங்கேயெல்லாம் இந்த அளவிற்கு இல்லை. கேரளத்திலே வட்டிக் கடையே இல்லை என்று

[திரு. துரை கலியமூர்த்தி]

[1979 மார்ச் 9]

நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே 3 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வரை லேவாதேவி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே இந்தக் கடைக்காரர்களுக்கு லாபமாக 1,500 கோடி ரூபாய் லேவாதேவியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் கணக்கு காட்டுகிறபோது 300 கோடி ரூபாய் தான் லாபம் என்று காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. அதே நேரத்திலே அந்தப் பணத்திற்கு அவர்களுக்கு ஆகும் செலவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஏழைகளை வாட்டக் கூடிய முறையில் வட்டிக்கடைகள் தமிழ்நாட்டிலே அமைந்திருக்கிறது.

1957 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு லேவாதேவிச் சட்டத்தின் 13 ஏ பிரிவினை ஏற்படுத்தி ஏழை மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்கள் வைத்த அடகுளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். கடன் கொடுத்தவன் கடன் வாங்கியவனைத் துன்புறுத்தக்கூடாது, கடன் கொடுத்தவன் கடன் வாங்கியவனின் நகைகளை விற்கக்கூடாது. கடன் கொடுத்தவன், கடன் வாங்கியவனின் வீட்டிற்குக் சென்று அவனுடைய மனைவி மக்களைத் துன்புறுத்தி பணத்தை வசூலிக்கக் கூடாது, கடன் கொடுத்தவன் கடன் வாங்கியவனின் இல்லத்திற்கோ அல்லது அவன் தொழில் செய்யும் இடத்திற்கோ சென்று வசூலிக்கக்கூடாது. கடன் கொடுத்தவன் கடன் வாங்கியவனின் இல்லத்திற்கு அருகேயோ அல்லது அவன் தொழில் செய்யும் இடத்திற்கு அருகாமையிலேயோ சென்று உலாவக் கூடாது. மேற்கண்ட விதிகளை மீறி குற்றங்களைச் செய்தால் அதற்கு 6 மாதம் ஜெயிலும் 1,000 ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு சட்டத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பாதுகாப்பு இன்றைய வரையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை. 1966 ஆம் ஆண்டு வரையிலே இந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரம் போலீஸ் துறையினிடத்திலே இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டினிடத்திலே கொடுத்தார்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே அவர்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறபோது, அந்த தகுதிபடைத்த நபர்கள், ஏழைத் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் அங்கே சென்று நகையை மீட்பதற்கு முடியவில்லை என்று தாசில்தாரிடத்திலே மனுக் கொடுக்கிறபோது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அதன்மீது எடுக்கப்படுவது இல்லை. மாதக் கணக்கிலே அலைந்தும் கடைசியிலே முடிவு பெறாத நிலைமையிலே சமாதானப் பேச்சு நடைபெறுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை 1966 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னாலே போலீஸ் துறையிலே இது இருந்தபோது இல்லை, அப்போது எல்லாம் அந்தத் துறையினர் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு மொத்தம் 6 சட்டமுன்வடிவுகள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதா என்னவேண்டுமல் அடகு வைத்தவர்களுக்கு ஜூன் மாதம் 15 ஆம்

1979 மார்ச் 9]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

தேதி வரையிலே காலம் கொடுத்து அதுவரையில் அவர்கள் அவைகளை விற்கக்கூடாது. மூன்று மாதம் தள்ளிவைத்து இருக்கிறார்கள் இது தான் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்டத்திருத்தம். அதை வரவேற்கிறீர்களா, இல்லை வேண்டாமென்று சொல்கிறீர்களா என்று மட்டும் சுருக்கமாகப் பேசினால் போதும், மற்றப் பிரச்சனைகளைப் பேச கூடாது.

[முற்பகல் 11-30]

இந்த பில்லை விட்டு வெளியிலே போய்ப் பேசுவது வேண்டாம். அது இந்த பில்லிலே அவசியமில்லை. இதை வரவேற்கிறோம் அல்லது எதிர்க்கிறோம் என்ற கருத்தை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. துரை. கலியமூர்த்தி : அடிப்படை விவரங்களைச் சொன்னால்தான் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களுக்கு அடிப்படை அமையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடிப்படை இதிலே வரவில்லை. இதிலே கீளியராக இருக்கிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : அப்படி ரூலிங் கொடுத்தால் ஒன்றுமே நடக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ரூலிங் இல்லை. இந்த பில்லிலே என்ன பேச வேண்டுமோ அதைப் பேசினால் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடியும்.

திரு. என். வரதராஜன் : ஏன் இந்த பில்லிலே ஆறு மாதங்களுக்கு நீட்டிக்கிறீர்கள்? விவசாயிகளால் கொடுக்க முடியவில்லை. அந்த நிலையில் இது சரி, ஆமாம் என்று எப்படிச் சொல்வது—

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்ட முன் வடிவுக்கு வெளியிலே போய் ஏன் சொல்ல வேண்டும். சட்ட முன்வடிவு இதுதான், அதிலே கருத்து சொல்லுங்கள், போதும்.

திரு. துரை கலியமூர்த்தி : இதில் அடிப்படையான ஒரு சில விளக்கங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI : One point of personal explanation, Sir I make the submission respectfully to this House? The scope of the Bill is very very narrow. In this Bill the

[Thiru K. Narayanaswamy]

[1979 மார்ச் 9]

time has been extended from 15th March to 15th June, so that the ban that is put on the sale of the jewels pledged by the Pawner may be continued for another three months. This provision was made in order to enable the persons who have pledged their jewels to pay the money in instalments and to get back their jewels redeemed. This beneficial measure is brought solely for the purpose of helping the pawners and the time has been extended for three months from 15th March to 15th June.

திரு. துரை கலியமூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைச் சொல்வதற்குத்தான் முறையாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அங்கே அவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆனால் தற்பொழுது ஒரு வட்டி கொடுக்கிறேன் என்று வைத்த பொருளை மீட்பதற்காக வட்டிக் கடைகளுக்குச் செல்லும்பொழுது அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். சட்டத்திலே எவ்வளவு சந்து பொந்துகள் இருக்கின்றதோ அவைகளிலே மறைந்துக்கொண்டு கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இதிலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் சட்டத்திலே இரண்டு மாத கால தவணையிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, கொடுத்தாலும்கூட வட்டிக்கடைக்காரர்கள் வாங்கத் தயாராக இல்லை. உதாரணத்திற்கு அவர்களிடத்தில் அந்த மகஜரையும், ரிப்போர்ட்டையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதில் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பின்தங்கிய மக்களும் படிக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கூட கடன் வாங்க வேண்டிய அவசியமாகிறது, அதை அரசாங்கம் சரியாகக் கவனித்து நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட்டிக் கடைக்காரர்களிடம் மீண்டும் போக வேண்டுமென்பதற்காக அவர்கள் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அவர்களிடத்தில் போகாத நிலைக்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் வட்டிக்கடைக்காரர்களின் நிலைமை சரியாகும்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்பொழுது இவ்வளவு சட்டம் போட்டாலும்கூட, அன்று 1972-ஆம் ஆண்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அசலைக் கொடுத்தாலும் போதும், வட்டியை நீக்கிப் பொருள்களைக் கொடுத்துவிட வேண்டும், சொத்தைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சட்டமியற்றியது. அதைப் போல இப்பொழுதுள்ள அரசு, அசலைக் கொடுத்துவிட்டால்

1979 மார்ச் 9] [திரு. துரை கலியமூர்த்தி]

வட்டிக் கடைகளிலே உள்ள நகைகளை இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டமிருக்கிறது—அது ஏழை அடித்தள மக்களுக்கு இருந்தாலும், நடுத்தர விவசாய மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற முறையிலே வட்டியில்லாமல் உடனடியாக நகைகளைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அந்த வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, நேற்று எங்கள் தலைவரவர்கள் உளிவீச்சு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சரவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உளி வீச்சுக்கும் இந்த பில்லுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? உட்காருங்கள்.

திரு. துரை. கலியமூர்த்தி : அதற்கு அமைச்சரவர்கள் இன்று வரையில் விளக்கம் கொடுக்கவில்லை. செபாஸ்டியன் கீழ்ப்பாக்கம் ஆஸ்பத்திரியிலே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றித் தெரியப்படுத்தவில்லை. அதை நான் கூறுவது கடமை என்று கருதி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வட்டிக்கடை.....

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி. ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் செபாஸ்டியன் அவர்கள் மருத்துவ மனையிலே இல்லை, போலிஸ் கண்காணிப்பிலேதான் இருக்கிறார்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வட்டிக் கடைகளில் இன்று 3 மாத வட்டியை எடுத்துக்கொண்டுதான் முதலிலே பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வட்டிக்கடைக்காரர்களுக்கு இந்த அரசு சலுகை செய்வது போன்று இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நகைகளை விற்கவேண்டாம், இன்னும் 6 மாதத்திற்கு தள்ளிப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதில் ஏதோ அரசியல் உள்நோக்கம் இருப்பதாகப் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது, அதனால், 6 மாதம் கழித்து, பஞ்சாயத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் தேர்தல் முடிந்த பிறகு, வட்டிக் கடைக்காரர்கள் விவசாயிகளை, ஏழை எளிய மக்களை வாட்டி வதைக்கப் போகிறார்கள் என்ற பெரிய அச்சம் மக்கள் மத்தியிலே பரவலாக இருக்கிறது. பேசப் படுகிறது. அத்தோடு, இந்தச் சட்டத்தில் ஏராளமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, இப்படி நீட்டிக் கொண்டே போவதன்மூலம் ஏழை எளிய நடுத்தர

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] 1[1979 மார்ச் 9]

தர மக்களுக்கும் வட்டிக் கடைக்காரர்களுக்கும் பெரிய போராட்டமே தொடங்குகின்ற நிலையிருக்கிறது. ஆகவே, அரசு இரு சாராரையும் அழைத்துப் பேசி, தீர்வு காண வேண்டும். இதற்கு முன்பு அவசர காலத்தில் ஒரு சட்டம் போட்டிருந்தார்கள். அதனால், மார்ஜினல் விவசாயிகள், $2\frac{1}{2}$ ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருந்தவர்கள் பலன் அடைந்தார்கள். ஆண்டுக்கு ரூ. 2,500-க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு இனாமாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் போட்டிருந்தார்கள்.

(திரு. எஸ். ஜே. சாதித் பாட்சா தலைமை.)

அச்சட்டத்தின்படி, அடகு வைப்பவன் ஏழையா, வசதி உள்ளவனா என்பதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு, வட்டிக் கடைக்காரனுக்குத் தானிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுதுள்ள சட்டப்படி வட்டிக்கடைக்காரர்களுக்கு எந்தவிதமான தொல்லைகளும் இல்லாதவாறு செய்து, ஏழை, எளிய மக்கள், அடகு வைத்தவர்கள்தான், தாங்கள் ஏழையா, இல்லையா என்பதை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், இதுபோன்ற குறைபாடு உள்ள சட்டத்தினால் ஏழை எளியவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படப் போவதில்லையென்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம், அதாவது 6 மாதம் தள்ளி வைப்போம் என்று சொல்வது எந்தவித நன்மையையும் பயனையும் அளிக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வட்டிக் கடைகளில் 3 மாதங்களுக்கு வட்டியை எடுத்துக் கொண்டு மிச்சத்தைக் கொடுக்கின்ற முறையை மாற்றி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இந்தக் குறைபாடு இருக்கிறது என்பதைக் கருதித்தான் இப்பொழுது 'செக்' சிஸ்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள், அதுபோல, வட்டிக் கடைகளிலே அடகு வைத்து பணம் வாங்குகின்ற முறையை, 'செக்' மூலம்தான் பணம் வழங்கவேண்டுமென்ற முறையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தச் சட்டத்திலே ஓரிரு ஆலோசனைகளை மட்டும் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். தலைவரவர்களே, 6 மாதத்திற்கு தள்ளி வைப்பதாலே உபயோகம் என்ன? ஈயம், பித்தளை, செம்பு சாமான்களை அடகு வைப்பவன் பணக்காரனாகவா இருப்பான்? அந்தச் சாமான்களைப் பணக்காரன் அடகு வைக்க மாட்டான். (குறுக்கீடு) எவர் சில்வர் சாமான் உட்படச் சொல்லுகிறேன். ஆண்டுக்கு ரூ. 2,500-க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவன் அடகு வைத்திருந்தால், அந்தச் சாமான்களை தொகையை அளிக்காமல் உடனே திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள உத்தரவிடவேண்டும்.

1979 மார்ச் 9] [திரு. கூத்தக்குடி ச.சண்முகம்]

அப்படியில்லாமல் தவணையைக் கூட்டுவது சரியில்லை. அடகு வைத்தவன் வருமானம் உள்ளவனா என்று நிரூபிக்கும் பொறுப்பு அவனுக்கு இக்கக்கூடாது, சாமான்களை அடகுக்கு வாங்கியவனுக்கு இருக்கவேண்டும். அப்படியெல்லாம் வகை செய்யாமல் நீட்டித்துக் கொண்டு போனால் சரியல்ல. அடுத்த ஆலோசனை, இதை அவசரக் கோலமாக போடாது, நான் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே வாக்குறுதி கொடுக்கிறேன்—சட்டமன்ற உறுப்பினர், தாசில்தார், அவசியமானால், சட்டமன்ற உறுப்பினரது கட்சியைச் சேராத வேறு உறுப்பினர் கொண்ட குழுவைப் போட்டால் அக்குழு யார் ஏழையென்று சொல்கிறதோ, அவனுக்கு உடனே சாமான்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், நீங்கள் தள்ளிக் கொண்டே போனால் பலனே ஏற்படாது.

தங்கம் வைத்திருப்பவன் வசதிக்காரன், பித்தளை வைத்திருப்பவன் ஏழை. பித்தளைக்கு வட்டியை அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். தங்கம் அடகு வைக்கிறவனுக்கு 2 வட்டி பித்தளை அடகு வைக்கிறவனுக்கு 5 வட்டி. இந்த மாதிரி ஏழைகளிடம் அதிக வட்டி வாங்குகிற செயல் முறையை தமிழ்நாடு வட்டிக் கடைக்காரர்கள் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இதை மாற்றி அமைப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்யாமலேயே சட்டம் கொண்டு வருவதில் உபயோகம் இல்லை. இதைச் செய்தால் கட்டாயம் பலன் உண்டு. பணக்காரனா அடகு வைக்கிறான். ஆகவே தான் பின் தங்கிய நாட்டிலே எல்லாம் தனிப்பட்டவர்கள் வட்டிக்காரர்களாக—வட்டி வாங்குபவர்களாக இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் வட்டிக்காரர்களாக இல்லாமல் அரசாங்கமா வட்டிக்குப் பணம் தர முடியும். முடியாது. அந்த முறை இப்போது எந்த நாட்டிலுமே இல்லை. இதற்கு சர்க்காரே ஒரு முடிவு கொண்டு வந்து எந்த அடிப்படையில் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து பலபேர் அடங்கிய குழு ஒன்றை கூட்டி கண் காணித்து வந்தால் தான், இதப் பிரச்னை தீரும். இதை எல்லாம் பரிசீலிக்க கடன் குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டியது அவசியம் என்று உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, அடமானம் வைத்து இருக்கிற பொருள்களை மீட்பது பற்றி ஒரு குறைந்த பட்ச காலத்திற்கு நீட்டித்து ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்க வேண்டியதுதான். ஆனாலும் இந்த சட்டத்தின் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலையில் பல ஏழைகள் அடகு வைத்தப் பொருளை இழக்க நேரிடும் நிலைமை இருக்கிறது.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1979 மார்ச் 9]

வட்டிக் கடைக்காரர்கள் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு ஓடி விடுகிற அபாய நிலைமை இருந்து வருகிறது. சிட் பண்ட் ஆக்டிவ் பிரிவு இருக்கிறது.

‘Section 12—Security to be given by the foreman’

ஒரு சிட்டை ஆரம்பிக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் அதற்காக ‘half of the chit amount has to be deposited with the Chit Registrar.’

என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் ஒரு பாதுகாப்புக்காக.

ஆனால் பான்புரோக்கர்களுக்கு ஆர். டி. ஓ. தான் லைசன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். இந்த லைசன்ஸ் கொடுக்கிற நேரத்திலே எந்தவிதமான பிணைப்பும், செக்யூரிடியும் இல்லாமல் லைசன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி எந்தவித செக்யூரிடியும் இல்லாமல் இருப்பதால், பொருளை வைத்தவர்கள் அதனை இழந்து விடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது.

குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது. திருவண்ணாமலையில் சேட் ஒருவர் அவர். ஜாயின்ட் பேமிலி பிஸனஸ் என்று, அவரும், அவருடைய சகோதரரும், அவருடைய தகப்பனாரும் சேர்ந்து ஜாயின்ட் பேமிலி பிஸனஸ் நடத்தி வந்தார்கள்—வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கும் பிஸனஸில். 10 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு பொருள்களும் அவரிடம் அடமானமாக ஒப்படைக்கப்பட்டன. திடீரென்று ஒரு நாள் அவர் தலைமறைவாகிவிட்டார். பின்னர் விசாரித்ததில் ராஜஸ்தானை சேர்ந்தவர் என்று தெரிகிறது. அப்புறம் ராஜஸ்தான் கவர்ன்மெண்டிடம் பெர்மி ஷன் வாங்கி அந்த ஆளைப் பிடித்துவர வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்த வழக்கு முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல, 10 இலட்சம் மதிப்புள்ள பொருட்களை விட்டு விட்டு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதற்காக சிட் பண்டு ஆக்டிவ் எப்படிப் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களோ அப்படி பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தி, இவ்வளவு transaction-க்கு இவ்வளவு Deposit கட்டவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்து அதற்கு செக்யூரிட்டியாக ஒன்று—பணமாகவோ அல்லது சொத்தாகவோ சட்டப் பாதுகாப்பு இருக்குமானால் இப்படி பிறர் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவிடும் அபாயத்திலிருந்து மக்களை யார் பொருளை வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களைக் காப்பாற்றி விடலாம்.

இப்பொழுது ஆர்.டி.ஓ. லைசன்ஸ் கொடுப்பது சரியா? கூடுமானவரைக்கும் இந்த வட்டித்தொழிலை மார்வாரிகள் தான் பெரிதும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த மாநிலத்திலிருந்து வந்தார்கள் என்று தெரியாது. திடீரென்று ரூபி

1979 மார்ச் 9]

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

விட்டுப் போய் விட்டால்—பொருளை வைத்திருப்பவர்கள் அதை திரும்பப்பெற முடியாமல் இழந்து விடக் கூடிய நிலைமை— அபாயமான நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காகவாவது இந்த சட்டத்தில் இது போன்ற சட்டப்பிரிவுகளைச் சேர்த்து சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வந்தால், பாதுகாப்பு இருக்கும். ஏழை மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத்தரவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டத்தை நீட்டித்துத் தருகிறோம். இந்தப் பாதுகாப்பு மிக மிகத் தேவைப்படுகிறது, ஆகவே பிரிவுகளையும் சேர்த்து இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிற இந்தத் திருத்த சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். வட்டிக் கடைக்காரர்களால் தொல்லைப் படுகின்ற ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவால் எந்த அளவிற்கு நன்மை வரும் என்பதை இந்த அரசு நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற நெருக்கடியில் இன்னும் 3 மாத காலம் ஒத்திப்போட்டு, அந்த 3 மாத காலத்திற்குள் ஒரு நிவாரணம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது சிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்று வட்டிக் கடைக்காரர்களால் ஏழைகள் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். 100 ரூபாய்க்கு 5 ரூபாய் வட்டி என்கிற அளவிற்கு கூட நாட்டிலே நிலைகள் இருக்கின்றன. அதாவது 60 சத வீதம் வட்டி கேட்கும் சூழ்நிலை கூட இருக்கிறது என்றால் ஏழைகள் வட்டிக் கடைக்காரர்களால் எந்த அளவிற்குத் தொல்லைக்குள்ளாக்கப் படுகிறார்கள் என்பதை அரசு எண்ணிப்பார்த்து அதற்கு ஒரு நிரந்தரப் பரிகாரம் காண்பதற்கு முன் வரவேண்டும். 3 மாதத் திற்கு நிவாரணம் அளிப்பதுதான் நிச்சயமாக அது ஒரு பெரிய நிவாரணமாகக் கருதமுடியாது. ஒரு வேளை தற்காலிக நிவாரணமாக இது இருக்கலாம் என்று எண்ணி இதை வரவேற்கிறோம் ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புவது என்னவென்றால் நீண்ட கால நிவாரணமாக ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வந்து, வட்டிக்கடைக்காரர்களால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் ஏழைகளுக்கு நல்ல நிவாரணம் இந்த அரசு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: மாண்புமிகு பேரவை தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மசோதா வட்டிக்கடைக்காரர்களால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 மார்ச் 9]

இருக்கக்கூடிய ஜனங்களின் பிரச்சனையாகும். இதை ஐதீன் மாதம் 15ஆம் தேதி வரையிலும் இப்போது இருக்கும் சட்டத்தை திருத்தி நீட்டித்துத் தருகிறீர்கள். இந்த 3 மாதகால அவகாசத்தில் அரசு அந்த பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு எந்த வகையில் முயற்சிக்கலாம் என்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நிவாரணம் அளிக்க முன்வர வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியின சார்பாக ஆலோசனையாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த 3 மாத கால அவகாசத்திற்குள் அவர்களுக்குத் திருப்பித் தருகிற சக்தி வந்து விடும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறதா என்பதையும் அவர்கள் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, மொத்தமாகவே இந்த மோசடியான வட்டிமுறை இன்று தமிழகத்தில் மாற்றப்படவேண்டுமானால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தற்போது கந்து வட்டி, சந்தை வட்டி, வாரவட்டி என்றெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் பதில் அளிக்கும்போது சொல்வார்கள், ஒரே வட்டி தான் இருக்கிறது. சட்ட வட்டிதான் இருக்கிறது, அது தான் அமல் நடத்தப்படுகிறது என்று. இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன நிவாரணம் என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு சில நிவாரண நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. என்றாலும், குறிப்பாக, அதிலே சொல்லவேண்டுமானால் 2,400 ரூபாய் வருமானம் குறைவாக உள்ளவர்கள் கடன் பெற்று இருப்பவர்கள் இனாமாகவோ பொருள்களைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ரூபாய் 2,400க்கு குறைவாக வருமானம் வருகிறது என்பதை நிரூபிப்பதற்கு அவர்கள் மிகுந்த சிரமப்படவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக சில அதிகாரிகளைப் பேரட்டு, அவர்கள் மூலம் அந்த நகைகளை மீட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

அது அரசு செய்ய வேண்டிய முக்கியமான ஒரு முயற்சி. அதோடு இன்றைக்கு நாம் வைத்திருக்கிற வருமான வரம்பை சற்று கவனிக்க வேண்டும். மாதம் 200 ரூபாய்க்கு குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லும்போது நம்முடைய விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நிதித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். கீழ்த் தஞ்சையில் ஒரு விவசாயியின் தினசரி கூலி 9 ரூபாய் 20 பைசா என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின்படி பார்த்தால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிச்சயமாக நிவாரணம் கிடைக்க வழியில்லை. குறைந்த பட்சம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு எல்லாம் பயன்படும் வகையில் இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டும். இதிலே சாதாரண விவசாயிகள், கடைநிலை ஊழியர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்.

1979 மார்ச் 9] [திரு என். வரதராஜன்]

ஏற்கெனவே, நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவந்தபோது பதில் அளித்தார்கள். மேலவையில் அதை இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்தமாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்த வருமான வரம்பை கொஞ்சம் உயர்த்துவதை பற்றி நாங்கள் ஆலோசனை செய்து வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தி, 200 ரூபாய் வருமானம் என்பதை 500 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த முயற்சி செய்ய வேண்டும், அப்படியானால்தான் சாதாரண மக்கள் தங்களுடைய அடகுப் பொருட்களை மீட்டுக்கொள்ளமுடியும்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது வட்டி. ஏற்கெனவே, அடகு வைத்தவர்கள் தாங்கள் வைத்த தொகையைவிட அதிகமாக வட்டிகட்டியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் பாதித்தொகை வட்டியாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு கட்டியும் அவர்களால் பொருளை மீட்க முடியவில்லை. இதை கவனத்தில் கொண்டு, எவ்வளவுதொகை வாங்கினார்களோ அதற்கு எவ்வளவு வட்டியாகக் கட்டியிருக்கிறார்களோ அதைக் குறைத்துக் கொண்டு மீதியைக் கொடுத்தால் பொருட்களைத் திருப்பிக்கொடுக்க வழிவகைச் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் பித்தளைப் பாத்திரத்தில் வாழ்க்கைத் நடத்தியவனை அலுமினியப் பாத்திர வாழ்க்கைக்குத் தள்ளிவிட்டவர்களாவோம். அது கூடாது.

பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வருகிறது. அதனால்தான் 3 மாதம் ஒத்தி வைக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொன்னார்கள். நான் அப்படிப் பார்க்கவில்லை. அரசு நல்ல நோக்கத்தோடு இருந்தாலும் இந்த 3 மாதத்தில் அடகுப்பொருட்களை மீட்டிக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டுவிடாது. அதனால் இந்த கால அவகாசத்தை நீட்டிக்க அரசு ஆலோசனை செய்து ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஒரு திருத்தச் சட்டம் அதற்குத் தேவைப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

*திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, நான் இதிலே அதிகமாக ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த "பான் புரோக்கர்ஸ்" என்பவர்கள் அரசு நிர்ணயித்த வட்டியைத்தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று யாரும் நம்பிவிடக் கூடாது. பான் புரோக்கர்ஸ் ஆக்டின் கீழ் என்ன வட்டி வாங்க வேண்டுமோ அதைவிட பல மடங்கு கூடுதலாகப்போட்டு, கொடுத்த தொகையைவிட எத்தனையோ மடங்கு வட்டியாகவே வாங்கிவிட்டார்கள். அப்படி இருந்தாலும், இன்னும் அடகுப் பொருட்களை அவர்களேதான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை திருப்பிப் பெற சக்தியற்றவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையில் காலத்தை "எக்ஸ்டண்ட்" பண்ணுவதால் பயனில்லை.

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 மார்ச் 9]

அதோடு இந்த வருமான வரம்பு 2,400 ரூபாய், மாதம் 200 ரூபாய்க்கு கீழ் வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று இருப்பதும் போதாது. ஒரு கடைநிலை ஊழியருக்கு மாதம் 300 ரூபாய் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் மட்டுமல்ல. நிரந்தர வேலை இல்லாதவர்கள், அன்றாட கூலி வேலை செய்பவர்கள், 100 ரூபாய், 120 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு உள்ள நிலையில் கீழ்த் தஞ்சையை தள்ளிவிட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு தினக் கூலி ஆண்களுக்கு ரூ. 5 என்றும், பெண்களுக்கு 3½ ரூபாய் என்றும் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். 2,400 ரூபாய்க்கு குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் என்பதை நிரூபிக்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கச் சென்றால் அவர்கள் இந்த 5ஐயும் 3½ஐயும் கூட்டி 8½ஐ 30 ஆல் பெருக்கி, 2,400 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் இதில் எந்த விதமான நன்மையும் இல்லை. இதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்த வருமான லிமிட்டை அதிகமாக்க வேண்டும். சின்ன சின்ன பாத்திரங்களை அடமானம் வைப்பவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்க முடியாது. அவர்கள் பெரிய வருமானம் உள்ளவர்களாகவும் இருக்க முடியாது. 10 ரூபாய்க்கு, 20 ரூபாய்க்கு அடமானம் வைக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அன்றாடத் தேவைக்கு அரிசி போன்ற உணவுப் பொருட்களை வாங்குவதற்காகத்தான் அடமானம் வைத்திருப்பார்கள். எல்லாம் அன்றாடத் தேவைக்காக அடமானம் வைத்தவர்கள் பெரிய வருமானம் உள்ளவர்களாக நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. ஆகையால், அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பார்க்காமல் அப்படிப்பட்ட பொருட்களை எல்லாம் உடனடியாகத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டும். 5 ரூபாய்க்குக்கூட வழி இல்லாததால்தான் பாத்திரங்களை அடமானம் வைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் தேவையில்லை. வருமானத்தைப் பார்க்காமல், அவர்களுடைய பொருட்களைத் திருப்பிக்கொடுத்து விட வேண்டும்.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை சசீயாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வர ஒரு கூட்டுக் குழு போட்டு, அந்தக் குழுவின் சிபாரிசை அமலாக்க நடவடிக்கை எடுத்தாலொழிய சாதாரண மக்களுக்கு எந்தவிதமான பலனும் இருக்காது—இந்த முறையிலே சட்டத்திலே மாற்றங்கள் செய்ய அரசு முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இப்போது நான் ஒன்றும் பேசுவதற்கு அதிகமாக இல்லை. இருந்தாலும் வட்டியைப் பொறுத்தவரையில் அது முழுமையாக

1979 மார்ச் 9] [திரு எம். ஏ. லத்தீப்]

அகற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவன் நான். அப்படிப்பட்ட எண்ணத்திற்குரியவன் நான். ஆகவே, வட்டி என்பது எந்த வகையிலே இருந்தாலும், அது எந்த இடத்திலே இருந்தாலும், எந்த ரூபத்திலே இருந்தாலும், அதை வேரோடும் அடி மண்ணோடும் ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும், தகர்த்து எறிய வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாகும். ஏதோ நான்கு மாதங்களுக்குக் கொண்டு தள்ளிப்போடுவதும் நல்லதல்ல. தூக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டவனுக்கு அந்தத் தண்டனையைத் தள்ளிப் போட்டால் அவன் எப்போதும் அதை நினைத்து செத்து செத்து தான் பிழைத்துக் கொண்டிருப்பான். அதுபோலத்தான் இப்படித் தள்ளிப் போடுகின்ற சட்டம் பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, பல வருடங்கள் நீதிபதியாக பதவி வகித்திருந்த மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மனித உணர்வுகளை நன்றாகப் புரிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த வட்டியினை அடியோடு ஒழிப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, on a point of personal explanation, I beg leave of this House to make this submission.

As long as I functioned as Judge of the High Court, particularly in the Refer Trial Bench, I realised the mental anxiety, mental trial, the corrosive feeling in the minds of the convicts and I insisted on the death sentence cases being posted expeditiously. I may tell the House with all humility and humbleness that within a space of 6 to 8 weeks, I disposed of 160 to 170 cases, so that the death sentence prisoner may not suffer the continuous anxiety in death cell, which is solitary cell.

THIRU N. SUNDARARAJ : Will the Hon. Minister please tell us how many death sentences he has given as a Judge of the High Court?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I have no statistics with me available.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நான் அமைச்சரவர்களுடைய உணர்வைப் புரிந்து கொண்டுதான் சொன்னேன். என்னுடைய வாதத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்ற வகையிலே அவர் இங்கே விளக்கம் தந்ததற்கு நன்றி. இந்த வட்டி என்பதற்கு தமிழிலே இரண்டு பொருள் உண்டு. சாதாரணமாக, இப்படி வட்டி என்ற பொருளிலே சொல்லப்படுவது. அடுத்து இன்னொரு பொருளும் உண்டு. அதாவது, சாப்பிடுகின்ற பாத்திரத்திற்கும்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 மார்ச் 9]

வட்டி என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. அது பாண்டிய நாட்டிலே அதிகமாகப் பழக்கத்திலே இருந்து வருகிறது. தொண்டை நாட்டிலே அப்படிச் சொல்லப்படவில்லை. என்றாலும் பாண்டிய நாட்டிலேயும், சோணாட்டிலேயும் அப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற பழக்கம் உண்டு.....

மாண்புமிகு திரு திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, வட்டில் என்று தான் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆமாம். சாப்பிடுகின்ற தட்டிற்கு வட்டில் என்று சொல்வார்கள்.

திரு மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, வட்டில் சுமந்து மருங்கசைய

திரு துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, வட்டிலினால் நாழிபார்க்கும் தமிழ்நாட்டு மாதரசி தொட்டிலிலே தாலாட்ட தமிழ்ச் செல்வத்தை

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நான் இதற்காகத் தான் பாண்டிய நாட்டிலேயும், சோணாட்டிலேயும் இது பழக்கத்திலே இருந்து வருவது என்று சொன்னேன். தொண்டை நாட்டிலே இல்லை என்று சொன்னேன். தொண்டை நாட்டிலே இருக்கின்ற திரு. துரை முருகனுக்குத் தெரியாது. பாண்டிய நாட்டிலே வட்டி என்று தான் சொல்வார்கள். வட்டி போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் ஒருவருடைய சாப்பாட்டுத் தட்டிற்கே வட்டி போடுகிறார்கள் என்று தான் அர்த்தம். அவன் சாப்பிடவே முடியாத அளவிற்குச்சாப்பிடுகின்ற தட்டிற்கே வட்டி போடப்படுகிறது என்று தான் அர்த்தம். அதாவது சாப்பிடுகின்ற தட்டே பறிக்கப்படுவது போன்றிருக்கிறது. ஆகவே, வட்டியினை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்பவன் நான். ஆகவே, நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வது என்ன வென்றால் இந்த மாதிரித் தள்ளிப் போடுகின்ற சட்டம் எல்லாம் உதவாது.

[நண்பகல் 12-00]

இதற்கெல்லாம் அஞ்சக்கூடியவன் அவன் அல்ல. வட்டி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வாங்குகிறானோ அந்த அளவிற்கு அவன் இதயம் எங்கும் இருள் அடைகிறது என்று அர்த்தம். அவன் உலக ஒளியைப் பார்க்க மாட்டான். அவன் மனிதனை மனிதனாகப் பார்க்க மாட்டான்.

1979 மார்ச் 9]

திரு ஏ. ஆர். மாரீமுத்து : வட்டி பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்ஜெட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 70 கோடி ரூபாய் வட்டியாக இந்தச்சர்க்கார் கொடுக்கிறது என்று. எல்லா வட்டியையும் சேர்த்துச் சொல்கிறார்களா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் சொல்லுவது ஏழை எளியவர்களிடம், வாழ வழியில்லாதவர்களிடம், தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாதவர்களிடம், தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியாதவர்களிடம், வேறு வழியில்லாமல் கடன் வாங்குகிறவர்களிடம் இருந்து வாங்கப்படுகிற வட்டி பற்றித்தான் சொல்கிறேன். வட்டி என்பதில் கண்டு வட்டி, இரட்டை வட்டி, திமிர் வட்டி, திமிர் வட்டி என்று வைத்திருக்கிறார்கள், திமிர்க்காரர்கள்—என்று பல இருக்கின்றன. திமிர் வட்டி என்றதொரு வட்டி இருக்கிறது. வண்டி வண்டியாக வட்டியை எடுத்துக் கொண்டு போகிறான். இவைகள் எல்லாம் தேவைதானா?

திரு துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன். திரு. லத்தீப் அவர்கள் வட்டி பற்றி மனவருத்தத்தோடு பேசுகிறார்கள். நல்ல பிரச்சாரம்தான். அருள்கூர்ந்து அவர்கள் பள்ளிப்பட்டிக்கு வந்து இந்தக் கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும். நல்ல தத்துவம்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : எல்லா இடங்களிலும் நான் சொல்லக் கூடியவன்தான். அந்த மூலக்கருத்தில் தான் இந்தக் கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருப்பவன் நான். அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் சொல்வேன். யாரிடம் சொல்ல வேண்டும், யாரிடம் சொல்லக் கூடாது என்பதல்ல. எல்லோரிடத்திலும் சொல்வேன். ஆகவே, குறிப்பிட்ட ஒரு ஊரைச் சொல்லி அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கும் எனக்கும் சண்டை மூட்டி விட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு வேளை அந்த ஊரில் வட்டி அதிகமாக வாங்குகிறவர்கள் இருக்கிறார்களோ என்னவோ?

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியபடி ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லா கொண்டு வர வேண்டும். அரசு கொடுக்கக்கூடிய வட்டி பற்றி திரு. மாரீமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வட்டியா, டிவிடென்டா, ப்ராபிட்டா என்பது பற்றியெல்லாம், As the Judge, the Hon'ble Law Minister knows the effect of such transaction and from the effect thereof an interpretation is made. Therefore, what is actually

[திரு எம். ஏ. வத்தீப்]

[1979 மார்ச் 9]

understood as interest is construed in a different way for the purpose for which a particular amount is received or given. This is an inter-Government transaction or inter-corporate transaction.

பாங்கிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்றால் வேறு இன்டர்ப்ரட்டேஷனிருக்கிறது. இப்போது இன்டர்ப்ரட்டேஷன்ஸ் மாறி வருகிறது. ஆகவே, வட்டி என்று சொல்லி, ஒருவன் நான்கு ரூபாய் கூலி பெற்றால், இரண்டு ரூபாய் வட்டி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தக் கொடுமை நாட்டில் நிலவுவதை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கலாமா? நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு கொடுக்கலாம் என்று கூறி வட்டிப் பளுவை அதிகமாக்கும் கொடுமை தேவைதானா? அதை ஒழிக்க வேண்டும். நாம் மனிதாபிமானத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டும். சமூக நீதி வேண்டுமென்றால் வட்டி வாங்கும் முறையை ஏழை எளிய மக்களைச் சுரண்டுகிற இந்த நயவஞ்சகர்களை நாட்டிலிருந்தே ஒட்டு மொத்தமாக ஒழிக்க வேண்டும். அதற்கு முறையாக ஒரு சட்டத்தை, விரிவானதொரு சட்டத்தை, முழுமையானதொரு சட்டத்தை, சக்தி வாய்ந்த ஒரு சட்டத்தை, நிறைவேற்ற ஒரு குழு அமைத்து ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லாவை அரசு கொண்டுவர முயற்சிக்குமானால் நான் அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த வகையில் என் கருத்துக்களைச் சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை This just post ponement will not help என்று சொல்லிவிட்டு அமர்கிறேன்.

திரு சி. மு. வாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்ட முன் வடிவை நான்கு மாதங்கள் நீட்டிக்கும் சட்ட முன் வடிவைக் குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1975ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் கொண்டுவந்த இந்தச் சட்டத்தை தொடர்ச்சியாக ஒத்திவைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். வட்டிக்கடைக்காரர்கள், அடகுக் கடைக்காரர்கள் என்று பேசுவது ரசிது இல்லாமல் தொழில் நடத்துபவர்களைப்பற்றித் தான். ஆனால் சட்டப்பூர்வமாக ரூ. 100 சர்க்காருக்கு பணம் கட்டி பதிவு செய்தவர்கள் பற்றிப் பேசுவதில்லை. அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் வட்டிக் கடைகள் நடத்துவதற்கு. அவர்களின் நிலைமை இன்று மோசமாக உள்ளது. நானும் அந்தக் தொழிலைச் செய்து வருவதை இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் பெரும்பாலானவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் வட்டிக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இன்றைக்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். பலரிடமிருந்தும் கைமாற்று பெற்று சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் வட்டிக்கே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் வட்டி விகிதத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 100 க்கு ஒன்று என்ற வீதம்தான் இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் நாட்டில், மக்களுடைய சம்பளங்களின் விகிதம்

1979 மார்ச் 9]

[திரு. சி. மு. வாசன்]

அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. ஆனால் வட்டியை அதிகப் படுத்தவில்லை. இன்னும் ஒரு ரூபாய் விகிதத்தில் தான் இருக்கிறது. அடகு பிடிப்பவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் முன்னால் 300 ரூபாய் ஒரு பவுனுக்கு என்றிருந்தது இன்றைக்கு 650 ரூபாய், 700 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. இதன் மூலமாக அதிகமான நகைகள் இருக்கின்றன. ஒழுங்கான முறையில் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்து வரும் வட்டிக் கடைக்காரர்கள் அதிகமான அளவில் சம்பாதிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் முடித்துக்கொண்டு விடுங்கள். அடுத்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்...

*THE HON'BLE THIRU K. NARAYANASWAMI : Mr. Deputy Speaker Sir, I am tankful to all the Hon'ble Members for offering their suggestions, principally in respect of amending the Tamil Nadu Pawn Brokers Act, 1943, particularly the Hon'ble Member Thiru Koothakudi Shanmugham, Hon'ble Thiru Margabandu, Hon'ble Thiru M. A. Latheef, Hon'ble Thiru A. R. Marimuthu, and other friends have given very very useful suggestions and they will be considered by the Government in due course of time when, what is called, the Tamil Nadu Debt Relief Act is going to be amended or when the Tamil Nadu Pawn Brokers Act, 1943 needs certain amendents. I found one solitary voice of an Hon'ble Member who spoke in favour of the Pawn Brokers. But I presume the Hon'ble Member has, in the interests of the Pawn brokers receiving the interest, pleaded for another three months. I think when he had made this suggestion he has given his whole-hearted support to this amending measure which is only restricted to a period of 3 months extension for redeeming the pledged articles. Beyond that, there is no further scope under this Bill. All other suggestions will be very seriously considered particularly when they have emanated from the knowledge and experience of the Hon' Members. I request this Hon'ble House to accept this motion and pass this Bill.

திரு க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதில் பேச விரும்பவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையை யொட்டி எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஒரு மனுவை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ; "தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு அடகுக் கடைக்காரர்கள் (திருத்த) சட்டமுல் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 12/79) " ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்."

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1979 மார்ச் 9]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்று சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2,3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

Hon'ble Thiru K. NARAYANASWAMY : I move that the bill be passed.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு அடகுக் கடைக்காரர்கள் (கிருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 12/1979) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

[பிற்பகல் 12-10]

(ஆ) இன்றியமையாப் பொருட்கள் கட்டுப்பாடு, கேட்டுப் பெறுதல் குறித்த (தற்காலிக அதிகாரங்கள்) சட்ட முன்வடிவு: 1979.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் கட்டுப்பாடு, கேட்டுப் பெறுதல் குறித்த (தற்காலிக அதிகாரங்கள்) சட்ட முன் வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

*1979, பிப்ரவரி 22ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.